

Kulla nõmmes, umb arvates — poolkolmat wersta weskilt kangel, seisid rahahauk. Teel ei räägitud sõna, ega usaldanud ükski kaugemale kui oma jalgade ette waadata, kartes, kuidas kõrwale waatmine kobe kogemata wiirastust wõiks sünnitada. Kui rahakaewajad määratud kohale jõudnud, hüpas isand musta täko seljast, sidus hobuse waljaratsudega ühe männi külgi finni, tähendas käega, et mehed maha pidid istuma; wõtis mõldri käest tule laterni ja Hanso käest mõega, läks siis mõne samm edasi ja sütitas ühe enne walmis seatud puurisu hunniko põlema. Selle peäle tõmbas tema mõdegaga kolm wiiro koha ümber, kus warandus pidi seisma, lõi mõnekorra wehkides oma mõdegaga tuult, ja tähendas siis käega, et mehed rajatud kohal kaewama hakaksid.

Kaewatud haugul wõis ehk rohkesti kaks jalga sügawust olla, kui üks suur muna kiwi neil wasto puutus, mis suure waewaga ülesse kangutati. Nüüd wõtis isand musta luke ja munad, läks mõne samm teistest eemale ühte pimedat kohta, raha-warajatele esimest ohwrit wiima. Aidamees, Hans, kobjas ja mõlder kaewasid kõigest wäest hauko sügawamaks. Tunni aega pärast puutus — oh seda õnne! — üks kindel raudwitsadega kasti kaas neil silma. Seal wõtis isand musta kassi ja läks teistforda ohwerdama. Wähe aeg olid tema abimehed kasti kaane mullast kogoni puhastanud. Kasti kaanel leiti rohkesti raudsüld pikust ja neli jalga laiust, ja

kui sügawust selle mõedu järel tohtis arvata, siis wõis isanda etteüteldud rahasaak tõte minna. Isand wõtis kottist sõled, paatrid, sõrmulsiid ja raha wälja, pani iga sõle sisse oma oja lepituse hindu, kandis siis iga kasti nurga peale ühe täidetut sõle ja seadis paatrid ringi sõlgede ümber. Siis tõmbas ta mõdegaga kolm wiiro enese ümber, langes põlwile ja tegi mitu imeliko tempu; selle peäle tähendas tema Hansule, et täko senna tooks, mis sedamaid nõnda sündis. Nüüd oli täko ohwerdamise filmapiik tulnud, kus seltsimehed endist kasko mööda 150 samm lõune poole pako pidid põgenema. Hirm wenitas meeste sammusi, et püksid jalgade wahel kipusid lõhki rebisema. Said sadawiiskümmend samm täielikult mõedetud, siis langesid nemad kummuli maaha.

Wõis ehk rohkem pool tundi aega oodates mööda jõudnud olewad, seal kõlas otsego üks püssi pauf nende kõrwa, ja ehk kül mehed kummuli maas ja filmad neil finni olid, siiski arwasid nemad sädandawad tulewalgust äkitsilt silma paisma. Ühemine kostis kui hobuse kabja müdin neil kõrwa, mis aeg aealt kui kaugemale läks ja wiimaks ärakadus. Mehed seisid waikselt, ega usaldanud hingata. Tund wõis tunni järel kaduda, kui hirm ja ootmine aega ei pikendanud, aga iga weel ei tunginud meistri kätt: „Toorokoll, tõsta kasti!“ neil kõrwa.

Wiimaks, kui ootmine aega aasta pikuseks kaswatanud, usaldas Arina aidamees pead tolli kõrgusele kergitada ja filma poolelt lahti teha, kui ta